

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstejn & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere parmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Bosnia și Erțegovina.

Telegraful s'a pornit a aduce sciri plăcute despre succesul armelor austro-unguresci din Bosnia și Erțegovina. Din Viena se telegrafează oficial (în 24 Sept. n.): Divisiunea primă a ocupat Rogatița după o luptă victorioasă la Sencovici și Bandinogiac (pe drumul de la Seraievo spre Novibazar). Locuitorii au întem-pinat trupele și au spus, că insurgenții sînt cuprinși de o frică panică și fug neconținut parte spre Vișegrad, parte spre Gorazda. Suma totală a insurgenților morți trece preste 400. Vêrfurile corpurilor de armată III și IV au intrat în Dolni Tuzla (Bosnia resăritenă) și-a arborat pe citadela de acolo flamura împăratăscă între manifestațiunile populațiunii de localitate.

Căderea Bihaciului se pare că a avut un efect decisiv; din toate tinuturile vin deputațiuni de supunere.

Inregistrăm cu plăcere asemenea sciri în interesul umanității, în speranță, că șiriolele de sânge nu vor mai curge, punënduse în curënd capët insurecțiunii.

Indată ce trupele austro-unguresci au pășit cu putere mai impunătoare, insurgenții au pierdut mult din îndrăsnela lor de mai nainte. Se dice că au un respect mare de tunurile „Uchatius”. Un beg Philippovici intro epistolă a sa cătră un amic al seu scrie între alte despre artileria austriacă: „Scurpă (artileria) foc ca iadul; proiectilele ei cosesc ómenii; dintr'o bucată se nasc o mie și cunună ómenii cu pamentul...”

Cu toate aceste trupele nòstre vor avé încă destul de lucru. Zwornicul, Vlașenița, Srebnița și Vișegradul, în Bosnia resăritenă; Livno, Petrovaț, Bielai și Cazin în Bosnia apusană sînt încă în mânilor insurgenților. Mai vine împregiurarea, că arme și munițiune se găsesc în toate părțile, pe unde străbat trupele nòstre, în abundență. Gu-

vernul turcesc încă face pe sub mână cât pòte pentru întretinerea insurecțiunii (se dice că în Iuliu a. c. a împărțit în Bosnia și Erțegovina 80,000 puscii englezesci și milioane de patròne). Tòte împregiurările aceste pot, la o ocaziune neașteptată, a ațita fanatismul cel selbatic al insurgenților și jertfele de sânge se pot repeti din nou.

„Presse” scrie: Brigadele gener. Zach și Reinländer, urmărind insurgenții, ce fugiau dela Bihaci, a dat la Ribacski-Klanat, două miluri spre mēdădi resărit, de despărțeminte turcesci în pozițiuni. De alaltăeri (20 Sept. n.) s'au pornit ploii vehemente și împedecă ori ce operațiune. Un despărțământ de insurgenți turcesci fugiți dela Bihaci fură surprinși, bătuiți și imprăsciați la Dubovsko de insurgenți crestini. Mulți au fost uciși și așa s'a împedecat concentrarea plănuită la Petrovaț. Un despărțământ din Brigada Sametz a străbătut până la Petrovaț. Insurgenții crestini sînt activi ca contrainsurecțiune, străbat munții și pădurile din Croația turcescă și imprăstie preste tot locul insurgenții turcesci. Puterea de căpetenie a insurecțiunii în Craina se pòte considera ca frântă cu deseversire. Starea sanitară a trupelor este corespundătoare, proviantarea escelentă, trupele și oficerii sînt entusiasmați.

„Agramer Zeitung” anunță: Cu transportul de eri de bolnavi a mers la Viena un corporal onorariu, cărui insurgenții i-au scos amēndoi ochii.

Revista politică.

În Viena sînt cercurile respective ocupate cu schimbările, ce vor avé loc în representața diplomatică austro-ungurescă în străinătate. Sigur încă nu se pòte spune nimica despre schimbările, ce au să se facă, decât că Károlyi se strămută de la Berlin la London. Se dice înse, că contele Beust

ar fi ales pentru Petersburg și contele Hoyos-Sprinzenstein pentru Bucuresci.

Presă ungerescă și anumite cercuri magiare nu încetază de a combate ocupațiunea din Bosnia și Erțegovina. Procedura acēsta politică a cercurilor și a diarelor magiare a atras atențiunea și în străinătate. „Nat. Ztg” din Berlin scrie în privința acēsta:

..... Obtrudătoare este întrebarea, ce s'ar întempla, dacă li s'ar face magiarilor plăcerea și s'ar retrage ocupațiunea. În Bosnia și în Albania domnesce anarchia, cărei, lăsată de capul ei, ar urma lupte nòuș și ar face din țerile aceste un câmp de bătăia pentru silințele ambițioșe a le Serbiei și a le altor staturi. Puteri slavice ar pune acolo piciorul și în curënd ar căpăta voie de a alunga de acolo ori care altă putere. S'ar puté reținé atunci Austria de la un amestec, care de bună samă ar fi cu mult mai scump decum e cel de astădi și care față cu Europa ar întem-pina mai multe greutăți în ducerea lui în deplinire, ca cel de astădi? N'ar fi repășirea pentru statul indoit de la Dunăre înlăuntru însuportabilă? În ce situațiune s'ar afla atunci Austria, împărăția, armata față cu magiarismul?... Dar astfel de cestiuni se pare că nu cumpănesc nici cât o pēnă la o populațiune, carea se închină cu pasiune și cu energie unei politice, care se vede a nu avé nici o legătură cu lumea neungurescă. Căci cine pòte principe pe magiari, când ei dovedesc neîncetat, că mai bucuroș vor, ca trupele să sufere și mai mult în Bosnia de cum sufere, decât să lase din pretensiunile lor; că ei prin împedecarea proviantărei strică la spatele armatei, care se luptă contra inamicului din afară, numai pentru-ca să facă dificultăți guvernului?”

„N. Ztg” condamnă procedura ungerescă cu carēle de rechisițiune și cu drumul de fer Sisek-Novî. În afacerea acēsta din urmă primesce și Tisză min. pres. partea sa... „Se sa-

crifică formal soldații proprii unui drept al dietei, în realitate unei politice ungeresci cu totul deosebită.”

..... Își pòte inchipui, ce impresiune vor face astfel de esperiențe în Cislaitania. Așa se esplică mânia și pesimismul, cu care privesc în Viena raporturile aceste din monarhie în momentul, când monarhia are lipsă de puterea și unitatea sa întregă, pentru ca să-și manțină pozițiunea sa în afară. Se sperază, că ocupațiunea se va termina bine cu putincioșă energie și îngrabă și cu acēsta se va pune stavilă veninului certe interne, ca să nu se respândescă mai departe.”

Lângă resunetele aceste din străinătate, lângă scirile despre schimbările în corpul diplomatic mai vine și scirea despre părăsirea pasivității din partea Cechilor. Cechii au rămas și de astădată în minoritate la alegeri. Situațiunea însă — vor fi judecând ei — nu mai e, de a sedé pe banca bocitorilor, ci de a lucra pentru interesele naționale; căci timpul se pare a fi sosit, când cine vrea să trăiescă nu mai pòte sta indiferent și lenevindu-se la umbra unei pasivități*) sterpe, care consumă zadarnic puteri.

Foile din Bucuresci, câte ne au venit ađi, ne spun, că agențiile oficiose, ce le avea România până acum în străinătate, se transformă, prin faptul independenței, în legațiuni oficiale. Guvernul românesc a și luat decisiunea, de a numi ministri plenipotențiarî de ocamdată la Paris, la Viena și la Berlin. Actualii agenți diplomatici, Callimachi Catargi, Ioan Bălăcean și Varnav Litean vor fi denumiți ministri plenipotențiarî, fie care în capitala, unde a reprezentat România până astădi. Agenții României șefi de misiune sînt împărțiti, dice „Telegraful” în trei clase: întâia, se compune din tramișii estraordinari și ministri plenipo-

*) Bieții cechi! Ei nici nu visază, că există pe lume o „Românie liberă” și un „Observatoriu,” și ca mâne se vor tređi că sînt toți pâuă la unul, cualificați de „trădători.”

FOIȚA.

Plângerea

S-tei mōnăstiri a Silvașului din eparchia Hațagului din Pristop.

(Înceiere).

Aron câte rēutăți până aci au făcut,
Încă stăpânie el n'au fost avut.
Atuncea căți-va protopopi ardeleni,
Prea ticăloși și vicleni,
Pre stăpânul lor Clain lau părăsit,
Și cu Aron lupul s'au însoțit,
Și ei cu toții au stătut,
Mai mare lor l'au făcut,
Și fiind că unația rēu se bolnăvise,
De când Visarion propoveduise;
Iară ei acum cu toții s'au pornit,
Să găsescă doftorie de tāmăduit;
Dară nici cum n'au găsit,
Că D-đu i-a urgisit.
Aron, vrënd ticăloșă unația s'o întărăscă.
S'a sculat cu putere tirănescă;
Și în cincispredece ani de țile,
Au făcut la creștini multe necasuri și sile;
Pre unii din preoți i-au amăgit,
Și cu diregătorii i-au cinstit;

Pre alții mai proști cu minciuni i au înșelat,
Și învățăturile sale i-au plecat;
Pre alții, neplecându-se lui, i-au prins,
Și prin temniță i-au închis.
Unii în temniță au degerat,
Și picioarele de frig le-au picat:
Alții de a lui grōză și frică,
Au fugit, neluând nimică,
Casele și moșia și au părăsit,
Și intru alte țeri au fugit,
Ale căroră case cu totul le-au prădat.
Și nici așternut copiilor n'au lăsat.
Dară câte orașe și sate,
De acesta au fost prădate,
Întru acești ani, ce mai sus am arătat.
Trei ómeni cu rāvnă s'au aflat.
Tòte ale lor au părăsit,
Și la mine au venit.
Nu străini și dintr'altă parte,
Ci dintr'acēstă patrie, neavënd nici o rēutate,
Vasilie Toplițenu,
Și Ioan cu Pavel sēliștenu.
Acestia de sārăcia mea nu s'au scārbit,
Ci ca pre fie-ce maică m'au iubit.
Și îndată s'au apucat de chilli să le înoiască
Ca întrânsele să se odichnescă;
Chilliile le-au înoit,
Pre mine de gunoiu m'au curățit.

Și alte chilli încă au mai rădicat,
Care s'au fost mai surpat,
Și au pus multă nevoință,
Pentru mine cu credință.
Vrând cât vor putea să me înoiască,
Și cu mine să locuiască.
Din afară preste tot m'au acoperit,
Din lăuntru prea frumos m'au zugrăvit.
Deci alți călugărași s'au mai adunat
Și intru tôte acestora au urmat.
Acum Aron ne încetat doria,
Iară Calvinii și Luteranii nu'l îngăduia,
Pravoslavia să o risipescă,
Ca să nu se mai pomenescă.
Să veđi aici lucru mare,
Ne săturat de mirare.
Că vechia rēutate
Nu pòte să facă nōuă bunătate,
Popii lui cei uniați,
Erau bine întemeiați.
Ce poruncă împărătescă,
Nimene din starea lui să nu se clătescă.
El privileghia lor o au stricat,
La domni, să-i stăpănescă, i-au dat;
Și o cărticică dela sine au izvodit,
„Flórea adevărului” o au numit;
În protiva bisericiei cu totul mincinōșă
Din gura iadului scōsă,

Și cu acēsta pe toți au împecat,
Și lui voie, să fie vladică i-au dat.
Deci dacă dela toți voie au luat,
Îndată la tată-seu papa au alergat,
Pentru ca să'l blagoslovescă,
Unația să o propoveduiască;
Și dela împărătesă putere au luat
Și spre Ardél el au plecat,
Dacă trebile bine ș'au isprăvit,
La Blaj în scaun au venit.
Dacă în scaun bine s'au aședat,
De lucrul lui s'au apucat;
Veđi pre acest lup de Aravia,
Cum doria să înghiță pravoslavia;
O! cu totul să o perđă,
Sau cât va putea să o scađă.
Întăiu, după ce au venit,
Molitfelnice și liturgii au tipărit,
Dintru care dogmele Bisericei au stricat,
Neghini și eresuri intrânsele au sēmănat.
Pe preoți pre cât i-au putut i-au prins.
Și în Blaj la el i-au strins;
Carii lui i s'au plecat,
Pace și voie slobodă le-au dat;
Iară căți lui nu s'au supus,
I-au scos afară în târg și i-au tuns;
Și au avut putere să-i batjocurescă,
Iară de preoție n'au putut sa-i lipsescă.

tențiar; a doua, de ministri rezidenți; a treia de însărcinați de afaceri.

Doi oficiali italieni au sosit în România, în misiune militară, colonelul din statul major general, Russi și căpitanul Fanfani.

Răspunsul guvernului român la nota Rusiei.

În „Românul“ de la 4 Septembrie, s'a publicat nota, prin care guvernul Țarului a invitat pe guvernul român a regula cestiunea Basarabiei. Acum același ziar publică după „L'Orient“, răspunsul adresat de d. ministru de externe ministrului al Rusiei.

București, 25 August (6 Sept.) 1878.

Domnule ministru!

Înscințându-vă despre primirea scrisorii d-v. de la (11/23) curinte și spre a corespunde dorințelor enunțiate în ea, am onorea de a aduce la cunoștința Esceleției-Văstre dispozițiunile, ce guvernul princiar crede folositor de a adopta pentru a asigura regulat al luării posesiunii Basarabiei de către autoritățile rusești și de a ocroti astfel interesele de ordine diverse îngăgiate în cestiune.

Mai întâiu voi lua libertatea de a spune Esceleției-Văstre, că nu pot decât să mă unesc pe deplin cu opiniunea formulată în depeșa Esceleției Sale d. consilier actuale de Giers, la care se referă nota d-văstre, în privința necesității generale de a se restabili grabnic pacea în Oriente și în Europa.

Nici o țară nu simte mai mult decât țera românească trebuința de a vedea întorcerea la starea de pace, redând afacerilor cursul lor normale și siguranța. Pentru desvoltarea regulată și pentru prosperitatea României, acesta este o condițiune tot atât de esențiale ca și armonia relațiilor ce a avut totdeauna pe inimă de a întretinut cu puternicii vecini. De acea, de și otăririile tratatului de la Berlin în privința României sunt deosebite de acele pe care ea le spera, guvernul princiar, căluzit de simțimintele-i de deferență către Europa, e otărit a executa într'un mod leale, întru cât îl privesc clausele Țisului tratat, și a da astfel o nouă dovadă despre prețul ce dă păstrării încrederii și solitudinii puterilor semnatare.

Măsurile deja luate în privința mai multor de acele clause sunt o dovadă despre intențiunile ce animă în această privință cabinetul princiar.

Asupra procedurii, ce Esceleția Văstră binevoiesce a propune de a se adopta pentru a se transfera Basarabia Rusiei, guvernul român crede, că

ea e susceptibilă de o însemnată simplificare. El crede, că întocmirea unei comisii internaționale, însărcinată de a fisa granița cea nouă între cele două țări, n'ar ave alt rezultat, decât de a aduce ore care întârziere în executarea articolului tratatului de la Berlin. Într'adevăr, lucrarea de delimitare, neapărată în 1857, atunci când era vorba de a fisa frontiera — ca să Țic așa — convenționale, astăzi e de prisos, de vreme ce frontierele, arătate într'un mod espres și fără contestare posibilă, sunt formate din natură de o parte de Prut, de cealaltă de talvegul brațului Killei cu gura de la Stari-Stambul.

Cabinetul princiar, recunoscând ca Esceleția Văstră folosul delegațiilor speciali pentru diferitele ramuri administrative și judecătorești, a dat funcționarilor sei superiori instrucțiuni cari le prescriu de a se pune în pozițiune de a regula în scurt timp, în înțelegere cu delegații speciali ai cabinetului imperiale, desemnați ad hoc în mod oficiale, ordinea de transmitere a serviciilor, a arhivelor, a dosarelor, etc., după formele, ce se obișnuiesc în asemenea împrejurări.

Sunt convins, domnule ministru, că Esceleția Văstră va aprecia modul practic, după care e de opiniune guvernul român, că s'ar pute săvârși transferarea Basarabiei la Rusia. Acest mod de procedere ia fost inspirat prin urgența, cu care cabinetul imperiale, după terminii scrisorii Esceleției Văstre, cere a grăbi îndeplinirea formalităților trebuincioase pentru luarea în posesiune a Basarabiei de către autoritățile imperiale.

Terminând, nu pot decât a mă felicita pentru dorința, exprimată de guvernul M. S. Împăratul, de a reînchepe cu România bunele relațiuni, care niciodată n'ar fi trebuit se suferă cea mai mică atingere.

Sciam domnule ministru, că adevărații amici ai României au deplâns neînțelegerea de curând întemplată; dar trebuie să mulțămesc Esceleției Văstre pentru că binevoiesce a împărtăși această părere.

Mulțămim dispozițiunile cabinetului imperiale și concursului Esceleției Văstre, nu mă îndoiesc că voi vedea cele mai bune relațiuni esistând de aci înainte între guvernul imperiale rus și guvernul român.

Rog pe Esceleția Văstră să binevoiescă a primi, etc.

Câmpinean.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Sibiiu, în 11 Sept. 1878. Adunarea generală ordinară a sub-despăr-

țământului III al Asociațiunei Transilvaniei pentru literatura și cultura poporului român s'a ținut, precum s'a fost anunțat, eri în 10 Sept. în comuna Săcel. Mai toți membrii comitetului cu directorul despărțământului în frunte și alți preștiimați domni porniră în mai multe trăsuri la locul destinat, destul de timpuriu pentru a asista la serviciul dumnezeesc de duminică; după serviciul dumnezeesc săvârșit cu cvenita pompă, ca publicul să nu se obosescă s'a aflat de bine a nu începe adunarea numai decât lucrările sale, ci a se amăna ceva; după o oră, adecă la 11 ore se adunară cu toții în localul scōlei, care s'a aflat destul de mare și mai potrivită pentru scopul adunării. Aci directorul despărțământului d. protoscol Dr. Ilarion Pușcariu deschise adunarea prin un cuvânt potrivit, pe care mai ales pentru terminii cei populari, cu care a știut a se apropia și a vorbi la inima poporului pentru a fi înțeles, ar fi de interes a l și publica.*) După cuvântul de deschidere adunarea alese de notar al se u pe d. Ioan Moga notariul din Cacova. Se ceti apoi raportul anual despre activitatea acestui sub-despărțământ în decursul anului trecut; se alese o comisiune pentru încasarea taxelor și înscrierea de membrii noi ordinari și ajutatori și cu toate, că adunarea acēsta nu s'ar pute numi una din cele mai numeroase, totuș se adună o sumulută frumoasă de bani, adecă ceva preste 300 fl. la cari în parte mare contribuiră omeni din comuna Săcel; până și femeile văduve, fiind pētrunse de însemnatatea scopului aducēu și ele filerul lor; între acestea amintim cu laudă pre Isabela Pastiu, carea nu numai, că ea contribuī cu suma considerabilă de 5 fl. dară prin stăruințele ei se adunară și dela alții până la suma de 20 fl. dela omeni, cari n'au putut fi la timp de față la adunare.

O recompensă dintre cele mai frumoase pentru jertfa materială dedu zelosul d. Dr. Ioan Moga prin disertația sa interesantă ținută în termini populari, precăt numai iartă știința medicinală „despre dietetica creierilor și în specie a ochilor.“ Propunerea sa instructivă atrase manifestări de complăcere publicului.

După ce se decise Gura-riului ca loc al adunării generale a acestui sub-despărțământ, directorul sub-despărțământului în termini aleși mulțămim celor de față pentru interesul arētat spre scopurile cele bune încheiă adunarea. În fine d. director seminarial și protopresbiter Ioan Hannia în termini călduroși mulțămim comitetului și în specie directorului sub-des-

*) Se publică mai în jos. Red.

părțământului pentru activitatea desvoltată în favorul Asociațiunei.

După terminarea lucrărilor serioase urmă prânțul comun pregătit de zelosul nostru paroch Ioan Platoș și de vechiul jude Ioan Respop, la care prânț nu lipsiră toastele cele mai frumoase. Abia cătră sēră ne despărțiram în dragoste de poporul nostru cel bun din Săcel și de unii domni, ce din comunele învecinate a alergat la acēstă adunare.

Eată și cuvântarea:

Preștiimat public! Iubiți frați!

În numele sub-despărțământului III al Sibiiului mi-am luat voia, a potfi pe astăzi pre toți membrii Asociațiunei „Transilvania“ din acest despărțământ pentru înaintarea mărēțului scop al acelei asociațiuni. Ca loc al adunării nōstre s'a alea de astădată comuna nōstră românească, Săcel. Afându-ne dară astăzi aici (în număr atăta de frumos) îmi iau voia înainte de toate în calitatea mea de director al acestui sub-despărțământ, a vă saluta cu salutare frățescă și a vă Țice: „Bine ați venit.“

Înainte de a da curs liber lucrărilor, ce adunarea nōstră voiesce a săvârși, dați-mi voia, dlor, a vorbi pe scurt ceva despre scopul, ce l are Asociațiunea Transilvaniei, al cărei sub-despărțământ îl formăm noi. Ce scop are Asociațiunea Transilvaniei arată atribuțiunile ei, cari sunt „pentru literatura și cultura poporului român.“ A înainta literatura și cultura la poporul român este scopul acestei asociațiuni.

Să vedem mai întâiu cum au venit poporul român din Transilvania la aceea, ca să înființeze o astfel de asociațiune. Iată cum! El după multe suferințe scăpând de apēsările trecutului a privit în jur de sine și a vădut, că alte popōre, cari locuesc împreună cu noi sau lângă noi, sunt mai înaintate în cultură și în învățatură; pentru că acelea popōre nefiind împedecate de nimeni în înaintare, de mult au început a se cultiva și a învăța; așa dară era de lipsă, ca și noi Români să căutăm a ajunge pe alte națiuni cu aceea ce am rămas înapoi, căci numai așa putem esista ca omeni și cetățeni liberi. Pentru a ajunge pe alții în cultură și întru învățatură pentru a pute Ține pași cu ei, a fost de lipsă, ca puterile nōstre slabe să le intrunim și astfel cu puteri intrunite să conlucrăm cu toții pentru înaintarea nōstră. Așa au făcut și alte popōre; ele ș'au format fel de fel de reuniuni spre deosebite scopuri. Ne-am format deci și noi Români o societate pentru ca să ajungem deocamdată aceea, ce este mai de lipsă pentru poporul nostru adecă cultura și învățatura.

Și pre alții dintru a lui nēm nu i-au cruțat, Ci prindēndui în cātane i-au dat.

Iară pe popa Ioan dela Răchita,

El îl socotia, ca pre o vită.

Și cu urgie au mănāt, de l'au prins,

Și în Sibiiu l'au trāmis

De un an l'au Ținut închis.

Însă pentru a lui multă răbdare,

D-Țen a făcut cu el milă mare:

Dară încă alte cāte Aron au făcut,

Cine pōte să le cuprindă în cuvânt.

O! reutate nespūsă,

Prinsă și strinsă cursă;

De care numai dacā gândesci,

Fōrte te îngrozesci.

Mai vino încă după mine și veȚi

Lucru de care să te minunezi,

Să mergi în sat în Cut,

Să veȚi vrājmașul Aron ce au făcut,

Cāt au fost fiscișescu¹⁾ sat,

Iară Aron l'au cumpērat,

Ca pe copii în scōlă să i hrānescă.

Și cu învățatura să-i procopsescă;

Dară cum îi au procopsit,

Ți voi spune mai la sfirșit.

Întru acel sat era Biserica creștinăscă,

Zidită de un domn din țara românească.

Cu țigle roșii acoperită,

Și din lăuntru prea frumos zugrăvită.

Că vrēnd el pravoslavia de tot să o pērdă,

Nu putea Biserica creștinăscă să o vaȚă.

S'au sculat pizmașul de o au surpat.

Și până în pământ o au stricat,

Și alta în locul ei au zidit,

Precum el au voit.

Apoi după ce copii toți la scōlă s'au strins,

Pe toți la cātane i-au prins;

Pre uni i-au numit tisturi mai mari

Pre alții i-au pus să fie caporari.

Așa pre toți i-au scris și i-au înșelat,

Cu catalog la Nemți i-au dat.

Pre unii după ce în ôste i-au luat, departe

i-a dus,

Unde nici cu gândul n'au ajuns;

Alții moșia, casele și pāriuȚi au părăsit,

Și prin alte țeri au pribegit.

Și în toate părțile s'au dus,

Până și la țera nouă au ajuns,

Și așa i-au procopsit,

Că pre toți i-au rāsipit.

VeȚi reutatea cea nespūsă și mare,

Carea sfērșit nu mai are,

Creștinii credința lor o păzesc,

Iară sālnicii nefcetat îi dosădesc

Trei neguțatori cu Visarion s'au întâlnit,

Când la Sibiiu au fost venit;

Unul dintre acești trei,

Au fost pānsarul Andrei;

Aceștia pre mulți pentru unaȚie au sfātuit,

Și ca să nu o primescă i-au întărit.

Acēsta Aron dacā au auȚit,

Asupra lor, ca un silnic, s'au pornit,

Și pe cāte trei i-au prins,

Și în temniȚă la Beograd i au închis.

Unul dintr'ānșii cu numele Ioan MăeguȚă

s'au bolnăvit,

Și cu pētele în piciorē au murit.

De acēsta tiranul s'au rușinat,

Și pe cei doi slobozindu-i în pace i-au lāsāt.

La mijlocul Cāmpiei la Pogăcēoa în sat,

Un creștin prea vitēz cu numele nemeș

Tōder s'au aflat,

Pre mulți omeni învățându-i,

Și întru pravoslavnica credinȚă întărindu-i,

Și de acēsta Aron au auȚit,

Și nici decum nu l'au suferit;

Ci feciorii popilor i-au adunat,

Și cu haine cātānesci i-au îmbrăcat,

Aceștia pe cāmpie în sus s'au dus,

Până la satul Pogăcēoa au ajuns,

Acolo să veȚi ce tālharii au lucrat,

Pe nemeș Tōder în curtea lui l'au împușcat.

De acolo înapoi s'au înturnat,

Și cu slujba lor lui Aron s'au închinat,

Mult au fost creștinii dosăȚiți,

Dară încă n'au fost biruiți.

Acum ce se Țic s'au să grāiesc,

Că fōrte mă îngrozesc,

De acest prea vitēz bārbat,

Pentru lucrurile rele ce au lucrat.

Care înainte îi vor merge,

Și vina lui nu se va șterge.

De mānie s'au umplut ca un pardos,

Și asupra cinului călugāresc s'au întors,

Ca de tot să l prāpădescă,

Prin Ardēl să nu se mai gāsescă;

Monāstirile cele de pētră le-au surpat,

Schiturilor de lemn foc le-au dat;

Și dacā toate le-au rāsipit și le-au stricat,

Gura lui spre hulă au căscat,

(Țice) nu jertfelnice am stricat,

Ci case tālhāresci am surpat,

O! de te'ar fi ars focal Blaj,

Că tu multe reutateȚi lucrași,

Tu din început de la strămoși;

Ai avut stāpāni tirani și necredincioși:

Că întru tine au fost muncit,

Sava Archiereu și Metropolit,

De necredinciosul Apafi Mihaiu,

Al țerei calvin craiu.

Acestui Apafi Aron întru toate au urmat,

Încă și mai tiran s'au arētat.

Apafi pre Mitropolitul Sava l'au omorīt,

Iar Aron mulți preoȚi și mireni au prāpădit;

¹⁾ Calificativ format din fice.

Ce nu p^ote unul pot mai mulți; dacă eu toți s^unt p^otrunși de bună-tatea scopului ce'l caută.

Bărbații mai luminați ai națiunii noastre, precum au fost neuitatul nostru metropolit Andrei baron de Șaguna și alții, cari parte au repostat, parte se află încă în viață — înainte cu 17 ani au înființat Asociațiunea Transilvaniei pentru cultura și literatura poporului român. Această Asociațiune iată cum a cugetat a-și realiza nobilul și mărețul ei scop!

1. A spriginii pe tinerii români săraci și cu purtări bune în școlile cu stipendii.

2. A spriginii pe aceia, cari vor să se facă meseriași.

3. A face cărți folositoare pentru învățătura altora și mai ales a poporului român.

Dar pentru toate acestea s'a cerut și se cer bani; de aceea pentru ajungerea scopurilor numite, Asociațiunea s'au înființat un fond de bani al ei, care astăzi se ridică la 70 mii de florini.

Revenind asupra modului, cum tinde Asociațiunea a-și realiza scopul ei, trebuie să știm, că ajutorarea școlilor și a tinerilor români de școlă cu purtări bune este lucrul cel mai de lipsă; cât de bună și folositoare este școlă, cea pricepe astăzi fie-care Român. Dar nenorocire, puțini din tinerii talentați au mijlocele, să învețe carte, nu înțeleg carte: „a ceti și scrie,” ci înțeleg învățătura în școlile mai înalte, de cari pentru sărăcia poporului nostru puțini se împărtășesc. A fost de lipsă, a sări unul altuia în ajutor pentru ca și din n^om^ol nostru să se ridice bărbați procopsiți întru învățătura, cari să știe înveța și pe alții și să știe ap^ora drepturile noastre.

Am șis, că Asociațiunea spriginesce și pre meseriași români. Da! acesta este foarte de lipsă, pentru că până când poporul nostru român va rămâne numai pelângă ceea ce a pomenit dela moș, dela strămoș, până când nu se va apuca și de alte lucruri de folos, precum sunt meseriile, nu va sporii în cultură. Iar' să căutăm în cetăți! Cine s^unt domnii cei adevărați? au nu aceia, cari au o meserie bună! Au nu pelărierii, curelarii, funarii, cismașii, ferarii, măcelarii și alți meșteri s^unt proprietari de case prin cetăți? Apoi Românul, care are 3—7 și mai mulți copii, de ce să nu și dea un copil sau doi la meserie. Înainte vreme Românul era oprit a intra la vre-o meserie; astăzi nu se opresce nimenea și cu toate acestea pr^o puțini se aplică la meserii, Românul crede, că e ceva de rușine a înveța o meserie; dar ore ce este mai rușinos, a nu ave ce mânca și îmbrăca — ori a lucra la o meserie și a-și câștiga în

modul cel mai onest pânea de toate zilele? De bună samă mai rușinos este cea dintâiu. Asociațiunea Transilvaniei spriginesce cu bani pe tinerii meseriași învățați și calfe până când ajung deasupra necazului, adevărat ajung și ei meșteri. Pentru toate acestea se cer bani; fondul ce cu încetul cu încetul în decurs de 17 ani a crescut la 70 mii — ce e drept pelângă lipsele unui popor precum e cel român din Ardeal este foarte mic; însă tot e ceva, și pe viitor este datorința fiecărui Român a contribui cu denariul său pentru înmulțirea acestui fond și acesta să o facă nesilit și de bună voie, căci știe că lui își dă, spre înaintarea n^om^olului său dă.

Sum convins, că bărbații noștri din acesta comună totdeauna n'a fost cei din urmă, când a fost vorba de ajutorirea publică; mai mulți dintre membrii acestei comune figură și până astăzi ca membri ai Asociațiunii Transilvaniei. Astăzi însă, când subdespărțământul III al acestei asociațiuni își ține adunarea sa generală anuală în sinul acestei comune este mai bună ocaziune a-și arăta de nou atât membrii din această comună cât și din celelalte comune simțul nobil ce'l posedă pentru binele public și pentru scopurile Asociațiunii. Îndată se va alege o comisiune, care să înscrie pe cei cari vor să intre de membri noi și să încaseze tacele pe an de 5 fl. atât dela membrii nou înscriși cât și dela cei vechi; și pentru ca să fie primit și denariul veduvei pot contribui după putință și cu mai puțin și adevărat pentru ca să p^otă ave cineva vot în această adunare este de lipsă să contribuie cel puțin 1 fl. De aici nu urmază însă, că și cu mai puțin de 1 fl. p^ote cineva să contribuie.

După aceste scurte deslușiri declar adunarea noastră de deschisă.

Protocolele Congresului din Berlin.

Protocolul Nr. 11.

Ședința din 2 Iuliu 1878.

(Urmare).

Principele Gorceacoff răspunde, că nu p^ote intra în discuțiunea acestui din urmă punct, rezervat înțelegerei, ce trebuie să se stabilească între Împăratul, Augustul seu stăpân, și guvernul Sultanului. Și ar putea cineva, apoi pune aceiași întrebare pentru toți ceilalți creditori ai Turciei.

Comitele Șuvaloff recunoșce, că s^unt mai multe interese europene de ocrotit în cestiunea indemnitației, și că Europa este în drept a se preocupa de forma regulării ei. Escelența Sa este în putință de a declara, în numele guvernului său, că în nici un caz această indemnitate nu va fi convenită într'o

achizițiune teritorială. Acest prim punct fiind ficsat, comitele Șuvaloff vine la drepturile guvernelor franceze și engleze pentru împrumuturile, ce ele au garantat.

Declarând, că situațiunea, în cea ce privește aceste împrumuturi, va rămâne aceeași ca și înainte de resbel, D. plenipotențiar al Rusiei crede, că vine încă o dată în întâmpinarea dorințelor Europei. Când despre întrebarea lordului Salisbury relativă la mijlocele de care Rusia are intențiunea de a usa pentru a fi plătită de datoria sa, ar trebui pentru a răspunde la acesta, a se procede la o esaminare complectă a stării financiare a Turciei; Escelența Sa se va mărgini în a observa, că modul de percepere al impozitelor în Turcia este dintre cele mai insuficiente. S'au scris volume în această privință, și se vede din ele, că a treia parte numai din suma plătită de contribuabili intră în tesaurul otoman. Această a treia parte formeză resursele bugetare ale Turciei, cu această a treia parte își întâmpină ea cheltuețele. Dacă în viitor o mai bună administrațiune financiară ar face ca să intre în tesaur, chiar numai cea de a două treime din impozitele plătite de populațiune, acesta ar îndoi resursele Turciei și ar oferi pentru Rusia un mijloc de plată, la care i-ar fi imposibil să renunțe în vederea unor eventualități fericite cari s'ar putea ivi înmaniera finanțelor otomane.

Lordul Salisbury declară, în numele guvernului său, că nu admite ca Rusia, găsindu-se creditore, în virtutea tractatului din San-Stefano, să p^otă lua un rang de preferință înaintea vre-unuia din creditorii Turciei, ale căror titluri au o dată anterioară resbelului.

Principele Gorceacoff răspunde, că el a voit numai să vorbescă de o situațiune analogă.

Președintele ia act, în numele Congresului, de declarațiunile făcute de către plenipotențiarul ruși, și cari trebuiesc a fi teestatal inserate în protocol. El crede, că regularea ulterioară a cestiunei p^ote fi lăsată spre o înțelegere între ambele State interesate.

Comitele Corti reamintescă, că conform cuvintelor comitelui Șuvaloff, decât indemnitatea de 300 milioane de ruble este confirmată de un vot al Congresului, această sumă nu ar putea să se bucure de nici un drept de preferință asupra împrumuturilor garantate de Franția și Anglita. Escelența Sa observă, că s^unt alte împrumuturi negarantate sau alte datorii cari nu s^unt mai puțin demne de interes, și el crede că p^ote opina, că declarațiunea rusă se întinde la toți creditorii Turciei.

Comitele Șuvaloff știe, că nu a esaminat această dificultate, dar crede că satisface pe primul-plenipotențiar al Italiei afirmând într'un mod general că, în cestiunea financiară Rusia își propune, de a respecta legalitatea, adevărat ori ce hypotesă anterioară.

D. prim-plenipotențiar al Franciei con-

stată, că comitele Șuvaloff a făcut două declarațiuni: prima, afirmă că în nici un caz, indemnitatea nu va fi convertită în sporire teritorială; a doua, că Rusia nu va aduce nici o vătămare intereselor celor două categorii de împrumuturi, garantate sau de drept comun. D. Waddington ia act de aceste declarațiuni, a căror importanță pentru posesorii de titluri ale datoriei otomane o constată, și ar dori să primescă o declarațiune analogă și din partea plenipotențiarilor otomani.

Caratheodory-Pașa, reamintind observațiunile, ce a prezentat Congresul la începutul ședinței asupra greutății situațiunii în care se găsește guvernul, adaugă că, dacă s'ar putea crede că odată scăderile de care e vorba făcută, Turcia ar fi în pozițiune de a plăti o indemnitate Rusiei, discuțiunea ar avea o utilitate practică. Dar Escelența Sa trebuie să recunoșcă, că nu este ast-fel, și că, ținându-se tot odată seama de îmbunătățirile și resursele noi, ce s'ar putea ivi, aceste progrese vor cere un timp considerabil. Turcia e totuși datore de a face față la cheltueli absolut urgente, în urma unui resbel care a sleit toate sursele sale de venituri. În fața unei pozițiuni atât de deplorabile, cum ar putea guvernul său plăti vre o indemnitate, ori cât de bune condițiuni i s'ar pune? Cum ar putea fi vorba pentru d^onsul de a însemna ordinea, în care ar trebui să figureze, în seria datoriilor Statului, indemnitatea indicată de tractatul de la San-Stefano? Pentru aceia a cerut d^onsul, ca Congresul să recunoșcă imposibilitatea pentru P^orta de a lua un angajament ce ea nu ar putea ține.

Președintele știe, că Turcia nu ia acum angajamente. Angajamentul a fost luat la San-Stefano.

D. Waddington insistă spre a obține de la d. prim-plenipotențiar otoman un răspuns precis la întrebarea sa, care avea în vedere, nu indemnitatea de desbătut între Rusia și Turcia, ci pe creditorii anteriori. Primul-plenipotențiar al Franciei, reamintind declarațiunea comitelui Șuvaloff în ceea ce privește pe Rusia, întrebă din nou decât P^orta este dispusă a da aceleași asigurări și a declara, că intențiunea ei este de a respecta în viitor toate angajamentele sale financiare și mai ales hypotecele afectate la garanția diverselor împrumuturi.

Caratheodory-Pașa știe, că guvernul otoman a ținut tot-d'una a și implini angajamentele, și că a fost silit să ia aranjamente particulare numai în fața unor necesități absolute. De sigur, P^orta are cea mai viuă dorință de a da satisfacere drepturilor câștigate și nu va cruța nici o silință spre a obține acest rezultat în limita puterilor sale. Dar el se teme, că singură ideea unei indemnități pecuniare, ce ar apesa asupra Turciei, să nu i paralizeze silințele și creditul.

La observațiunile reînnoite ale d-lui de Waddington, care doresce să primescă un răspuns asupra intențiunilor Porței în privința hypotecelor afectate la împrumuturi, Caratheodory-Pașa știe, că P^orta va face tot posibilul spre a și implini angajamentele, și adaugă că, spre a fi în stare să dea o declarațiune mai precisă el trebuie să primescă instrucțiunile guvernului său.

Baronul de Haymerle, în numele creditorilor austro-ungari ai Turciei, asociându-se cu observațiunile presintate de primul plenipotențiar al Italiei, comitele Șuvaloff răspunde, că Rusia a rezervat de cât drepturile de ipotecă, că ea va face tocmai ca și pentru o datorie particulară, și nu are a se preocupa de naționalitatea creditorilor Turciei. (Va urma).

Varietăți.

* (Postal) Direcțiunea postelor din Sibiu escrie concurs pentru ocuparea următoarelor oficii:

Pentru un oficial eventual practicant la biroul direcțiunii, cauțiune 300 fl; salariu 600 fl; bani de cuartir, respective 300 fl. adjut. Terminul concursului: 3 septemăni.

Pentru un suboficial la oficiul postal din Sibiu, cauțiune 200 fl.; salariu 400 fl.; bani de cuartir și

Mihaiu Apafi. Bisericii n'au stricat,
Iară Aron cinci deți și patru au surpat;
Lucru ca acestia n'au făcut,
Mai nici tiranii cei de demult;
Aci pre mucenici fi muncia,
Iară bisericile se zidea;
Acesta bisericile au răsipit,
Și pre creștini i-au dosădit.
T^ote aceste înainte fi vor merge,
Și p^ocatul lui nu se va șterge.
Iar acum la început întorc cuv^ontul,
Și voui face și sf^oșitul:
Cum cerului am vestit,
Și pământului m'am tânguit,
Omenilor am ar^otat,
T^ote câte mi s'au întâmplat,
Întru aceste vremi cumplite și cu durere,
Câte am pătimit eu ticăloșă, neav^ond nici o mângăiere,

Sau pre cineva să mă străjuiască,
De vrăjmași să me păzescă;
Am acceptat ajutor de la R^osărit,
Elisaveta²) fiind departe, n'au venit,
Avem nădejde de păzitori despre Apus,
Să mi vie despre Dunărea din sus³)

²) Aici se face aluziune la ajutorul Rusiei, Stat ortodox.

³) Aluziune la țera românească tot pentru cuv^ontul de ortodocșie.

Și acceptam cu multă bucurie,
De la Buda pe Vlădica Dionisie să vie;
Au venit, dar nu să mi folosescă,
Ci numai arșând; eu în foc să mă încăldescă,
La anul o mie șapte sute șese-deci și doi,
Mi s'au sculat asupra mi pismași noi,
Pavel Aron de la Blaj,
Și nopceștii catolici din Silvaș,
A căroră nume la am^ondoi,
Le cuprinde un poci⁴).
Să fie casa lor pustie,
Și cu cei drepti să nu se scrie.
Și Aron pre unii din călugărași i-au prins,
Și în temniță la Sibiu i-au închis,
Dece luni și jumătate,
Ne av^ond ei nici o r^outate;
Nici scărbă mare au avut.
Șiind că toți așa au pătimit.
Iară alții de a lui gr^oză și frică,
Au fugit ne luând nimică,
Și au trecut în țera românească,
Acolo de eretici să se odihnescă,
Acest Vlădică Aronul,
Stingă D-șeu cu tot n^om^ol;
Că s'au sculat cu calvinii de au venit
Și pre mine cu totul m'au pustiit,
Grădinele au stricat și le-au surpat.

⁴) Aluziune la Petru și Pavel Aron.

Chilile cât au putut le-au dărâmat;
Iară pe mine să me surpe jos n'au putut,
Că prav și tunuri n'au avut;
Ci lemne în lăuntru a grămădit și le-a aprins,
Arșel focul Ghienei cel nestins.
Acum pismașul s'au bucurat,
Monăstirea Silvașului o au surpat
Dar nu-i Monăstirea Silvașului,
Ci a lui Ioan Bogoslovului.
Deci sfântul Ioan pentru mine,
Va răspunde la judecata ce vine,
Unde pismașul nu va put^o răspunde,
Și vina nu i se va ascunde.
Pre călugărași din Sibiu i-au scos,
Și i-au scos și i-au gonit pe Olt în jos,
Surguni în țera Românească.
De mine să nu se mai pomenescă.
Toți acum pentru mine vor uita,
Iară petrele neîncetat vor striga,
Să fie de toți și de Biserică blestemat,
Acela ce m'a surpat;
Și de sfinții p^orinții afurisit,
Cela ce m'au pustiit;
Partea cu dreptii să nu-i fie,
La cerșea Imperației.

„Biserica ortodocșă română.”

uniformă. Terminul concursului 6 sеп-
tămăni.

Pentru magistrul postal în
Agriș (com. Clujului), cauțiune 100
fl.; salariu 120 fl.; pașal de cancel-
lărie 40 fl.; pașal de transportare
500 fl. Terminul concursului: 3 sеп-
tămăni.

* (Mulțămită publică). Sub-
scriși elevii de la gimnasiul de stat
din loc ne împlinim prin această o da-
torință sântă, venind a ne exprima
cea mai profundă recunoștință și mul-
țămită p. t. domni, cari prin contribuiri
generoase au binevoit a ne ajutama la
acoperirea tacsei de 80 fl. v. a. ce ni
se recerea spre a fi admiși la depu-
nerea esamenului din studiile prescise
pentru clasa II gim. ca așa se putem
fi promovați în clasa III și care esam-
en cu ajutorul lui D-zeu l'am și
depus cu succes în 17 Sept. a. c. Nu-
mele p. t. binefăcători sunt: Esce-
lenția sa dl arch. și metropolitul Mi-
ron Romanul 20. fl.; N. Popea 2 fl.;
E. Măcelariu 5 fl.; C. Stezar 4 fl.;
(?) 1 fl.; Dr. Moga 1 fl.; I. G. Bariț
1 fl.; Ant. Bechniț 2 fl.; Ios. Șuluț
1 fl.; Popescu 1 fl.; C. Bugarski 1 fl.;
M. Lazar 1 fl.; N. N. 2 fl.; Petru 1
fl.; I. H. 2 fl.; P. Dunca 2 fl.; N. N.
1 fl.; N. Cristea 1 fl.; I. Bădilă 1 fl.;
V. Popp 1 fl.; Dr. Barcian 1 fl.; P.
Petrescu 1 fl.; A. Schiau 2 fl.; Pr. 1
fl.; I. Rusu 1 fl.; Cosma 1 fl.; N. N.
50 cr.; Regina 40 cr.; Gr. Matheiu 1
fl.; P. R. 1 fl.; N. Frateș 2 fl.; P. Pe-
troviciu 1 fl.; M. Toma 1 fl.; I. Muț
1 fl.; I. Droc 1 fl.; Dr. Pușcariu 2 fl. —

Ioan Ilea,

Nicolae Vecerdea,
elevi de cl. III gimn.

* (Adunările de controlă).
Prin rescriptul ministrului de resbel
din 8 Sept. adunările de controlă pen-
tru concediați și rezerviști sunt în
est an sistate în întreaga monarchie.

* (Din Prelipeț) ni se trimite
spre publicare un protocol al unei con-
ferințe ținute în 2 Iulie 1870 în cauza
înfînțării unui protopresbiterat cu re-
ședința în Boscoviciu. Ne permi-
țându-ne spațul a publica acest pro-
tocol, ne mărginim a constata, că mem-
brii conferinței a primit în unanimi-
tate propunerea pentru înfînțarea nou-
lui protopresbiterat. Protocolul este
signat de deputatul congresual Ioan
Bethia și de preotul Campianu.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Viena, 25 Sept. n. Anunțările din
Constantinopole ale fôiei „Politische
Correspondenz” au pus ca urmări a
impresiunii adencei și durabile a suc-
cesului de arme austriace în Bosnia
în perspectiva: că Sultanul va da în
curând mandatul spre subscrierea ne-
conștănată a Convențiunii cu Au-
stria. —

Roma, 25 Septembrie n. Fôia „Sta-
lic” dementază scirea, că ar fi apărut
la limitele austriace „Revoluționari.”

Bibliografie.

Istoria Ungariei pentru scolele
poporale. Aprobata de comisiunea scolastica
Archidieceșana. Pretiul unei exemplariu le-
gat 20 cr. val. austr. Blasiu, 1878.

Meitani G. G., Studii constituți-
onale. Bucuresci 1878. Prețul unui esem-
plar 10 lei.

Pop N. Dr., Istoria Ungariei
pentru scolele poporale. Edițiunea V. Pre-
țul 25 cr. v. a.

Pop N. Dr., Geografia Ungariei
pentru scolele poporale. Edițiunea II. Pre-
țul 30 cr. v. a.

Cele două manuale din urmă sunt
aprobate de sinodul nostru archidieceșan
gr. oriental. Ele se pot procura sau dela
autorul lor, Dr. N. Pop profesor la gim-
nasiul din Brașov sau dela admini-
strațiunea tipografiei archidieceșane
din Sibiiu.

Convorbiri literare. Anul XII
— Nr. 6.—1 Septembrie 1878.

Ruy-Blas, dramă în cinci acte de
V. Hugo, trad. de D. C. Olănescu (urmăre)

Istoria lui Stefan-Vodă cel
Mare și cel Bun, alcătuită după înțele-
gerea poporului de un Culegător-Tipograf.
(sfârșit)

Sufieșele romănesci, studiu de
St Ștefurea. (urmăre)

Răsărit-au blânda lună, poesie
de J.

Tablou; Din evul mediu, poesii
de N. Volenti.

Etată.

Bursa de Viena

din 25 Septembrie n. 1878.

Acțiuni de bancă	800 —
Acțiuni de credit	233 25
Metalicele 5%	61 15
Împrumutul naț. 5% (argint)	62 60
Împrumutul de stat din 1860	111 80
London	116 60
Argint	100 —
Galbin	5 56
Napoleon d'aur (poli)	9 34 1/2
Valuta nouă imperială germană	57 70

Economic.

Mediaș, 19 Septembrie n. Pro hectolitru: Grâu fl.
5—6.—; Grâu sęcăreț fl. 4.—4.50; Sęcăreț fl.
3.—3.50; Ovăș. 2.—2.20; Cucuruz fl. 6.—;
Fasole fl. 8.; Cartofi noi fl. 1.30—1.40; Fân fl.
1.40—1.60; Căneșă fl. 40.—46; Slănină pro 100
chilo: fl. 70.—; Unsore de porc fl. 80; Sęc de
luminări fl. 40—56; Spirit pro grad 11 cr.; carne
de vită pro chilo 36 cr.; carne de porc 48 cr.;
carne de vișel cr. 36—40; carne de ôie 28 cr.
ôue 7 de 10 cr. Tergul a fost bine cercetat. Tim-
pul frumos dimineța recore.

Posta Redacțiunii.

Dni G. S... în Cluj. Se va publica în unul
din nr-ii viitori, după ce vom fi reprodus un scurt ar-
ticul, ce s'a prezentat mai înainte.

Nr. 1936. Plen.

3—3

CONCURS.

La institutul archidieceșanu pe-
dagogico-teologicu din Sibiiu au de
venitu vacante două posturi de pro-
fessori. Pentru deplinirea acestora se
escrie concurs, cu terminulu până la
28 Octobree a. c. vechiu.

Concurenții vor avé a substerne
la consistoriulu archidieceșanu peti-
tiunile lor instruite cu documentele:

- 1) că sunt români greco-orien-
tali;
- 2) că au absolvatu gimnasiulu si
au depusu esamenulu de maturitate;
- 3) că au absolvatu cursulu pe-
dagogico-teologicu la vre-unu institutu
greco-orientalu, si preste tot că intru-
nescu cualificatiunea prescisa in sta-
tutululu organicu §. 122 p. 10 atātu
pentru sectiunea teologica cătu si cea
pedagogica.

Salariulu impreunatu cu fie-care
din aceste două posturi este in primii
trei ani (de proba) căte 800 fl., 150 fl.
bani de cortelu si totu la cinci ani
de servitiu continuu se inmultiesce căte
cu 100 fl.; ér dupa trei ani de proba
facendu alesulu esamenulu de cualifi-
cative si devenindu intaritu defini-
tivu va avé salariu anualu 1000 fl.
200 bani de cortelu si cuincuenalele.

Sibiiu, 4 Septembrie 1878.

Consistoriulu archidieceșanu gr. or.

Mironu Romanul m. p.,

arhiepiscopu.

Nicanoru Fratesiu m. p.,

secret. consist.

Nr. 926 Plen.

3—3

CONCURS.

La seminariulu andreienu se pof-
tesce unu medicu practic, care tot-
odata va fi aplicatu si la consistoriulu
archidieceșanu in afaceri, unde se cere
opiniunea mediculu.

Cu acestu oficiu este impreunata
o remuneratiune anuală de 200 fl. a-
fara de tacsele usitate dela partide in

afaceri, unde și da in scrisu opiniu-
nea sa.

Doritorii de a reflectă la acestu
postu suntu pofiti a-si adresă peti-
tiunile lor instruite cu diploma de
doctoru in medicina la subscrisulu con-
sistoriu archidieceșanu pana la 7/19
Octobree 1878.

Sibiiu, 4/16 Septembrie 1878.

Consistoriulu archidieceșanu gr. or.

Mironu Romanul m. p.,

arhiepiscopu.

Nicanoru Fratesiu m. p.,

secret. consist.

CONCURS.

Devenind vacant postul de invē-
țator dela scôla comună confesio-
nală gr. or. din Borgo-Suseni tractul
ppresbiteral al Bistriței, prin această se
escrie concurs până în 30 Septembrie
st. v. a. c. in care și va fi și alegerea.

Emolumentele sunt:

- a) Salariul anual de 100 fl. v. a. care
e de a se ridica in fie-care pă-
trariu de an anticipative, din fon-
dul scolastic comunale, ce se ad-
ministră în Năsęd.
- b) Un pașal de 20 fl. v. a. din care
sunt a se procura cărțile și ma-
terialul de scris pentru elevi.
- c) 12 orgii lemne de focărit, din cari
va trebui a se încălđi și locali-
tatea de învățământ.
- d) Cuartir liber in edificiul scôlei și
- e) Folosirea grădinei de pomărit a
scôlei in mărimă de 1 juger ca-
tastral.

Doritorii de a ocupa acest post
să-și îndrumeze petițiunile lor, instruite
in sensul „statutulu organic,” până la
terminul prefipt la presidiul comitetu-
lui scolar confesional gr. or. din Borgo-
Suseni, posta ultimă Borgo-Prund.

Borgo-Suseni în 1 Sept. 1878.

Președintele comitetulu scolar,

Macedon Flămând m/p.,

paroch.

Nr. 8420.

2—3

Escriere de concurs.

Pentru ocuparea postulu de in-
vęțatoriu la șcôla elementară română
gr. or. din comuna Franzdorf (Valiug)
ce stă sub patronatul c. r. pr. socie-
tăți austr. a călilor ferate a statulu
se escrie concurs până în 15 Octom-
bre a. c. st. nou.

Emolumentele sistemisate sunt:

Săliariu anual 126 fl., 3 org. cu-
bice lemne de foc, 8 fl. 40 cr. Ono-
rariu pentru șcôla de dominecă și
cuartir natural.

Aceste emolumente s'a ficsat inse
pre anul curinte in următoriu mod:

Săliariu anual 300 fl., 20 metri
cubice lemne de foc și cuartir na-
tural.

Doritorii de a ocupa acest post
sunt avisati, a substerne suplicele sale
instruite cu documintele necesare până
in 15 Octobree nou, la suprema ad-
ministrațiune montană in Reșița.

Recurenții, care pre lângă limba
maternă română, vor posedé și limba
magiară ori germană vor fi preferiti.

Reșița 16 Septembrie 1878.

Suprema administrațiune montană.

Ad. Nr. 220 — 1878.

2—3

CONCURS.

Stațiunea de invęțatoriu din co-
muna Șinca-nouă, protopresbiteratul
Făgărașulu I au devenit vacantă; deci
se deschide concurs, cu termin până
la 30 Sept. a. c. iar la 1 Octobree
va fi alegerea.

Emolumentele sunt:

Săliariu in bani gata 200 fl. v. a.
in rate lunare, cuartir liber, și lem-
nele necesarii pentru încălzit.

De la concurenți se cere să fiă
pedagogi séu clerici absoluți provē-
đuți cu testimonii de cualificatiune,

să fiă cântăreți cunoscuți cu tipicul
bisericesc, servind la strana dréptă du-
mineca și sərbătorea.

Doritorii de a ocupa acest post
vor avea a-și așterne suplicele lor la
subsemnatul președinte eforial.

Șinca nouă 1 Septembrie 1878.

In înțelegere cu P. O. D. proto-
prosbiter respectiv:

Ioan Scurtu m/p.,
adm. paroch

CONCURS.

Devenind vacant postul de invē-
țator in clasa a II-a la scôla noastră
confesională gr. or. din Gura-Riului in
ppresbiteratul Sibiiulu I pentru in-
tregirea acestui post se escrie con-
kurs cu termin până la 24 Septem-
bre a. c.

Dotatiunea impreunată cu acest
post este:

- a) In bani 200 fl. v. a., cari se vor
solvi in rate lunari.
- b) Cuartir liber in edificiul scôlei sau
eventualminte relut corespundător.
- c) Lemne, 5 orgii, din care va fi a
se încălđi și clasa respectivă.

Doritorii de a ocupa acest post
au să-și așternă concursele lor la sub-
scrisul, in terminul sus arētat, instruite
conform presciselor statutulu organic
§ 13, și dispozițiunilor sinodali din 1873.

Invęțatorulu devenit ales va fi da-
tor a ține duminica și in sərbători și
o strană in biserică.

Sibiiu in 6 Sept. 1878.

In conțelegere cu comitetul parochial.

Moise Toma m/p.,
adm. ppresbit. gr. or.

Nr. 163 protop.

2—3

CONCURS.

La șcôla română conf. gr. or.
din Lancrăm, protopresbiteratul S. Se-
beșulu sunt de ocupat următorele po-
sturi de invęțatori:

1. pentru clasa I léfa 120 fl. v. a.
2. pentru clasa II léfa 160 fl. v. a.
3. pentru clasa III léfa 200 fl. v. a.

1 stângin de lemne și cuartir liber.

Concursul espiră in 30 Sept. a. c.

Doritorii de a ocupa aceste pos-
turi să-și așternă petițiunile lor in-
struite conform statutulu organic până
la 30 Sept. a. c. la oficiul protopo-
pesc in Sebeș.

Lancrăm in 9 Septembrie 1878.

Comitetul parochial.

CONCURS.

După ce in urma concursulu pu-
blicat in Telegrafulu Roman Nr-ii 92,
93 și 94 postul de invęțatoriu pri-
mariu la scôla noastră confesională din
comuna Poplaca tractul protopresbi-
terale al Sibiiulu I, nu sa pütut in-
tregi, pentru ocuparea aceluia se des-
chide prin această concurs nou cu ter-
minul până in 23 Septembrie an. curinte.

Emolumentele sunt:

1. In bani 250 fl. v. a.
2. Cuartir natural in edificiul scôlei
3. Lemne de încălzit

Dela concurenți se recere:

- a) pre lângă cel puțin IV clase gim-
nasiale și absolvirea cursulu pe-
dagogic sau clerical, se aibă e-
samen de cualificatiune;
- b) Se fiă buni cântăreți și să cu-
noscă tipicul;
- c) să aibă purtare morală nepătată.
- d) alegandul invęțatoriu va fi oble-
gat duminica și sərbătorea a ține
strana in biserică, și a propune
in scôla de repetițiune.

Concursul instruit cu documen-
tele recerute să se adreseze la sub-
scrisul până in 23 curg. după care
va urma alegerea.

Sibiiu in 8 Septembrie 1878.

Moise Toma m/p.

adm. ppresbit.

3—3 in conțelegere cu comitetul